

Eerste Paasdag – 31 maart - 2024

Hij leeft! Zien en geloven

Inleiding

‘Hij zag en kwam tot geloof’, dat was de apostel Johannes, toen hij bij het lege graf kwam; het is een kwestie van zien, met andere ogen, dat wel. Pasen is niet slechts iets wat toen, 2000 jaar geleden, gebeurd is: dat leven sterker dan de dood is, het gebeurt steeds weer in mensen die opstaan uit dodelijke situaties, die het juk van dodelijke onderdrukking van zich afschudden; je moet het zien, willen zien; dát is geloven.

Overweging

‘Wat zou de wereld anders zijn’, is een lied dat hier vaak klinkt in deze kerk. ‘Wat zou de wereld anders zijn, als er eens mensen zouden zijn, die niet op eigen rechten staan, maar bruggen naar elkander slaan. Wat zou de wereld anders zijn. .... met zulke mensen ging Pasen van start...

De eerste keer dat Pasen gebeurde, was 2000 jaar geleden, het evangelie vandaag gaat erover, over Jezus van Nazareth. Er waren toen mensen, die dachten ‘wij doden hem, we snoeren hem de mond, dan is het af en uit’. Maar toch waren er toen mensen, als eerste een vrouw, Maria Magdalena, en een paar apostelen, die zeiden: ‘af en uit?! niets ervan! het leven van hem is wel zo bijzonder geweest, het kan niet stuk! Met dát kleine groepje is het gestart toen, die andere wereld.

Heel recent, op 16 februari, een paar weken geleden dus, gebeurde Pasen met Aleksej Navalny, je moet het zien, willen zien; er waren ook deze keer mensen in onze wereld die dachten ‘wij doden hem, die Navalny, we snoeren hem de mond, dan is het af en uit’. Maar daar was ook deze keer een groep, als eerste zijn vrouw Joelia, die zei ‘af en uit? niets ervan!’ De bevrijdende levenskracht, die van Aleksej uitgaat, kan niet stuk, ook niet door de dood.

Ik ben in de ban geraakt door Joelia Navalny, deze vrouw. Vanaf het moment van de dood van haar man is zij opgestaan; natuurlijk wisten zij beiden al lang, dat het zou gebeuren, dat hij niet levend uit het gevang zou komen. Maar weten is één ding, iets anders is het om op de dag waarop het gebeurt op te staan en voor het oog van de hele wereld, dat was in München, te zeggen: ‘Door het doden van mijn man heeft de moordenaar de helft van mijn hart en mijn ziel gedood, maar de andere helft zegt dat ik niet het recht heb om op te geven.’ En op de dag van de uitvaart, 2 maart, twitert zij: ‘Ik weet niet hoe ik zonder jou moet leven, Aleksej, maar ik zal mijn best doen om te zorgen dat je blij voor me kunt zijn’. Wat een kracht, wat een onverschrokkenheid, deze vrouw! Er waren

bij zijn uitvaart, 10.000 mensen aanwezig, die op hun beurt, weer het risico liepen opgepakt te worden en in het gevang terecht te komen. Opstaan noemen we dat, opstand, opstanding, Pasen!

Nog een recent paasgebeuren; je moet het zien /willen zien; op 9 februari stond een artikel in Trouw over bloedananassen in Kenia. Wij kunnen ze kopen hier in bijna alle supermarkten in Nederland, in de bekende blikjes van del Monte. Ik liet dit krantenartikel lezen aan de persoon die in het zorgcentrum waar ik woon verantwoordelijk is voor de inkoop van alle producten voor de keuken; zij zei: wij zullen onmiddellijk stoppen met producten van del Monte in te kopen; en een brief laten uitgaan naar het hoofdkantoor in Bleiswijk om hen dat mee te delen, en waarom: Omdat we solidair willen zijn met de slachtoffers die het bedrijf maakt in Kenia. Dit besluit van het keukenpersoneel en de brief naar del Monte heeft met Pasen te maken vandaag: Opstanding, opstand, kiezen voor het leven van arme medemensen in Kenia.

Het kan nog zo donker zijn, in een mensenleven, in de wereld, maar voor iemand die wil zien, met de ogen van het geloof, gebeurt Pasen steeds weer opnieuw, in mensen. Overal waar mensen, die eerst gebogen liepen, door wat hen overkomen is of wordt aangedaan, weer fier rechtop gaan; en overal waar mensen het onrecht, dat arme mensen wordt aangedaan, niet langer pikken, en zich inzetten voor recht en gerechtigheid.... is het Pasen, paasgeloof, paasvreugde. Het is dát geloof en die vreugde die wij met elkaar delen op deze paasmorgen. Beste mensen, ik wens ons toe dat ook wij dit vandaag als parochie met verve beleven en uitdragen, dat vuur van het begin, en elkaar daarin steunen. Wat zou de wereld anders zijn, ja het kan. Zalig Pasen!